

VIGÍLIA DE TOTS SANTS A PALAFRUGELL

La vigília de tots sants es va llevar inusualment calorosa. Les altes temperatures, però, no van impedir que es repetissin els elements rituals de cada any. Molts palafrugellencs ens vàrem avançar a l'u de Novembre per comprar flors, portar-les al cementiri i estalviar-nos, així, les aglomeracions de la diada de tots sants.

Anomalies climàtiques a part, vàrem viure d'altres novetats en el tradicional peregrinatge al cementiri. Mentre ens hi acostàvem, podíem recordar el llarg passeig que hi conduïa, flanquejat per moreres majestuoses. Una passejada deliciosa, preludi a la visita als éssers estimats, ara estruncada pel desviament de la C-31. En arribar, ens va mancar el silenci que abans hi regnava, perquè avui hi manen els sorolls dels cotxes i la presència de les obres. Vam enyorar la sensació de pau que s'hi vivia, difícil de recuperar en un indret ofegat entre carreteres; estranya situació per un cementiri, simbòlica i profundament lligat al repòs.

Lamentablement, les amargues novetats de la jornada no es van limitar a l'impacte de les obres públiques. A l'interior del cementiri moltes dones feinejaven, netejant els nínxols i col·locant les flors. Algunes d'elles protestaven enèrgicament: "*En d'altres pobles no hi passen aquestes coses!*". El motiu del malestar el vàrem descobrir en unes enganxines de color groc fosforescent estampades aquí i allà damunt d'un munt de làpides. Com una oració per a funcionaris, les etiquetes resaven:

Sepultura afectada pel dret de reversió, per manca de pagament de la taxa de conservació i manteniment.

Per qualsevol dubte, o per pagar la taxa pendent, cal que us adreceu a L'Ajuntament de Palafrugell (Àrea de Serveis econòmics), cas d'impagament, perdreu la titularitat de la sepultura passant a propietat de l'Ajuntament de Palafrugell

Ajuntament de Palafrugell

La visió de les enganxines feia mal d'ulls, resultava vivament xocant. Per la gran quantitat que n'hi havia, per la diada en què es van enganxar, però sobretot pel seu

missatge de freda advertència. Es fa difícil imaginar la quantitat de famílies que devien anar a portar flors i es van topar de cares amb l'estampa cridanera. De segur que es podrien haver trobat maneres menys ofensives per avisar de l'impagament. També podríem entrar a valorar si la mesura és massa dràstica o especulativa, però això ja seria tema per un altre article.

Per tot plegat, la vigília de tots sants es va fer més trista encara. Vam plorar per la gent que ens ha deixat. Vam enyorar el passeig, la pau i el silenci. Ens vam esgarrifar de la manca de sensibilitat i respecte de l'administració, una vegada més...